

Normy europejskie

PN-EN 50131-1:2009,
PN-EN 50131-2-2:2009
i PN-EN 50131-2-4:2009

cz. I

Stefan Jerzy Siudalski

PKN KT52, KT306

„W normalizacji, u której podstaw leży dobrowolne stosowanie normy, wycofanie normy oznacza wyłączenie jej ze zbioru norm aktualnych ze względu na dezaktualizację jej treści” – cytata ze strony PKN

W sierpniu br., wraz z wprowadzeniem normy PN-EN 50131-1:2009 *Systemy alarmowe – Systemy sygnalizacji włamania i napadu – Część 1: Wymagania systemowe*, została wycofana norma PN-E-08390-14:1993 *Systemy alarmowe – Wymagania ogólne – Zasady stosowania*.

Przed około dwoma laty norma PN-EN 50131-1:2007 została przetłumaczona na język polski, lecz dopiero silne naciski środowiska branży ochrony spowodowały wprowadzenie jej w sierpniu br. (z dużym opóźnieniem) i wycofanie normy PN-E-08390-14:1993.

Dla środowiska ochrony wydarzenie to ma znaczenie przełomowe, ponieważ wycofano normę, w której zostały ustalone klasyfikacje systemów alarmowych wg oznaczeń SA1 do SA4, wprowadzono zaś tak bardzo odmienne wymagania dla systemów, że trzeba się ich uczyć od nowa.

Sfinansowanie przez PISA tłumaczenia dwóch arkuszy PN-EN 50131-2-2:2009 *Systemy alarmowe – Systemy sygnalizacji włamania i napadu – Część 2-2: Czujki sygnalizacji włamania – pasywne czujki podczerwieni* oraz PN-EN 50131-2-4:2009 *Systemy alarmowe – Systemy sygnalizacji włamania i napadu – Część 2-4: Wymagania dotyczące*

dualnych czujek pasywnych podczerwieni i mikrofalowych znacząco przyspieszyło wprowadzenie obu tych norm – równocześnie z dotyczącą wymagań systemowych.

Opisowi tylko jednej nowej normy PN-EN 50131-1:2009 tak naprawdę trzeba było poświęcić broszurę o objętości znacznie większej niż sama norma (czterdzieści stron), tym bardziej że konieczne są porównania zarówno do wycofanej normy, jak i modernizowanych angielskojęzycznych wersji nowej. Nawet opisanie tylko najważniejszych wymagań nowej normy przekracza objętość typowego artykułu.

Sądzę, że jej wprowadzenie spowoduje lawinę pytań i dyskusji w środowisku.

Normy Europejskie są ustanawiane przez CENELEC, którego członkami są jednostki normalizacyjne 29 państw europejskich, z tego 26 państw to członkowie Unii Europejskiej. Bułgaria jako jedyny kraj Unii nie jest członkiem CENELEC, natomiast spoza Unii członkami są Islandia, Norwegia i Szwajcaria. Można więc uznać, że są to normy powszechnie stosowane w krajach UE.

Kilka informacji podstawowych wartych zapamiętania:

Normy serii PN-EN 50131 obejmują 15 norm.

Na język polski przetłumaczono cztery normy, a mianowicie:

- PN-EN 50131-1:2009 (dot. wymagań ogólnych, podstawowych)
- PN-EN 50131-2-2:2009 (dot. wymagań pasywnych czujek podczerwieni; zastąpiła PN-E-08390-26:1993 oraz wersję PN-EN 50131-2-2 przyjętą wcześniej bez tłumaczenia)
- PN-EN 50131-2-4:2009 (dot. wymagań czujek dualnych pasywnych podczerwieni i mikrofalowych; zastąpiła PN-E-08390-25:1993 oraz wersję PN-EN 50131-2-2 przyjętą wcześniej bez tłumaczenia)
- PN-EN 50131-6:2000 (dot. zasilaczy – jej nowsza wersja z roku 2008 r. nie jest przetłumaczona – patrz poniżej)

W wersji angielskojęzycznej są przyjęte w Polsce normy (oznaczenie oryg.):

- PN-EN 50131-2-3 (dot. czujek mikrofalowych)
- PN-EN 50131-2-5 (dot. dualnych czujek pasywnych podczerwieni i ultradźwiękowych)
- PN-EN 50131-2-6 (dot. czujek magnetycznych)
- PN-EN 50131-5-3 (dot. systemów bezprzewodowych)
- PN-EN 50131-6:2008 (dot. zasilaczy, w nowszej wersji niż przetłumaczona)

